

Teatrul „Nottara“

NU AM ÎNCREDERE ÎN BĂRBAȚI

de Anatolii Sofronov

Data premierei : 18 iulie 1975.

Regia : DAN MICU. Scenografia :
MIHAI MĂDESCU.

Distribuția : ION BOG (Kolțov) ;
HORATIU MĂLĂELE, GEORGE NE-
GOESCU (Vasea Petuhov) ; VICTOR
ȘTRENGARU (Sesterkin) ; MELANIA
CIRJE (Alexandra Naidenova) ; RU-
XANDRA SIRETEANU (Nina Tuzova).

Premieră estivală, neconsemnată la vreme din pricina indeciziei teatrului în programarea ei în rândul spectacolelor de sfârșit sau de început de sezon, montarea „de studio“ a Teatrului „Nottara“ — indiferent de regimul ei protocolar — rămâne o lucrare în cheie minoră. Mica comedie a cunoscutului scriitor sovietic, „șchiță de gen“ în pictura de moravuri a unei anume boeme intelectuale moscovite, picură dulci persiflări și acerișoare ironii la adresa răsfățurilor profesionale, sentimentale, civice etc. Tesătura mai puțin densă în idei a textului lui Sofronov, dragostea dintre un talentat și infumurat pictor „de centru“ și o energică, talentată și dezabuzată directoare comercială „de provincie“, ca și veselele încercări ale unui grup zelos de prieteni, dornici să spulbere „neîncrederea în bărbați a tinerei funcționare, și burlăcia prelungită a unui „Repin“ contemporan, așadar, slăbiciunile comediei au fost cu destulă străduință estompate în montarea vivace asigurată de Dan Micu (regie) și Mihai Mădescu (scenografie). Două talente explozive, mature, din noua generație de creatori ai teatrului românesc, care la o primă concluzare pe o scenă bucureșteană nu au beneficiat de cea mai fericită opțiune repertorială... Spectacolul (văzut în vară) se străduia și izbutea să fie spumos, „mișcat“ spiritual, cu mult haz în subtext, metaforizînd, prin decorul-machetă liliputan, peste care se proiectează siluete guliwerice, o distanțare ironică ; micul grup de actori iradia voioșia jocului teatral, amuzîndu-se tinerește și chiar copilărește... Ironia vagă a autorului a fost apăsată cu aplomb și cu pană în compoziția lui Ion Bog, masiv pictor răsfățat de succese ; preluată și fin dezvoltată în jocul versat, grav și comic, pigmentat cu „specific“, al Ruxandrei Sireteanu, prietena cu multă și înaltă experiență de viață ; un cuplu comic (prieteni adverși) de factură tradițională, dar interpretat cu scăpărătoare și complementară vervă, alcătuiau Victor Ștengaru și Horațiu Mălăele ; în sfârșit, în rolul destul de fid al femeii-director, Melania Cirje a adus cunoscuta ei grație, farmecul acidulat și experiența scenică. Spectacolul (văzut în toamnă) e mai sleit, coeziunea echipei s-a mai dispersat (George Negoescu, actor talentat, cu o expresivitate de tip special, nu se integrează la fel de bine în joc, precum o făcuse proaspătul absolut Horațiu Mălăele).

M. I.

Melania Cirje (Alexandra Naidenova) și
Ion Bog (Kolțov)